

AGRICULTURA I RAMADERIA

DIRECTOR:

M. ROSSELL I VILÀ

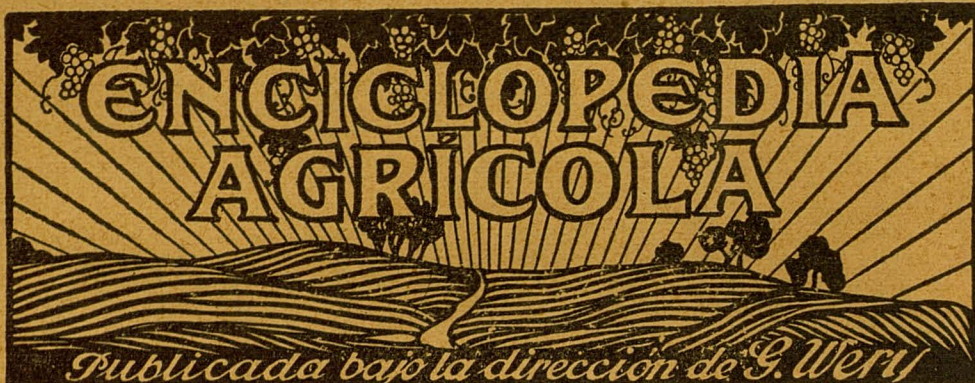
SUMARI:

Vaqueries salvades per l'associació. — Els avions i l'agricultura. — D'Avicultura, per Lluís Ticó. — Els adobs potàssics, per Anselm Perramon. — Reproducció i higiene dels conills. — El guix i els terrenys salnitrosos, per A. Elies. — La sang dessecada com adob. — Els caràcters exteriors de la vaca lletera, per M. Rossell i Vilà — La filoxera agallicola. — Remei per a les genolleres dels cavalls. — La venda qualitativa dels productes agrícoles, per Joan Montfort. — Cal disminuir el perill d'incendi a la masia. — La pagesia russa al cap de deu anys de règim bolxevic. — Noticiari. — Consultori. — Bibliografia. — El mercat.

DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

PLAÇA DE CATALUNYA, 17 (LLIBRERIA CATALONIA)

BARCELONA

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

Formará una colección de tomos en octavo, profusamente ilustrados, de 500 a 700 páginas cada uno, los cuales se publican sin orden determinado, por ser independientes entre sí.

TOMOS PUBLICADOS

- Química agrícola (Química del suelo). *G. André*. (2.ª edición). 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Química agrícola (Química vegetal). *G. André*.—Tela, 15 ptas.
Viticultura. *P. Pacottet*—Tela, 15 ptas.
Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Higiene y Enfermedades del Ganado. *P. Cagny y R. Gouin* (2.ª edición).—Tela, 14 ptas.
Avicultura. *Voitellier* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Dos tomos. Publicado el primero.—Tela, 12 ptas.
Cereales. *C. V. Garola*.—Tela, 14 ptas.
Riegos y drenajes. *Risler y Wéry*—Tela, 14 ptas.
Las Conservas de frutas. *Rolet*—Tela, 12 ptas.
Agricultura general (Labores y rotación de cultivos). *Diffloth* (2.ª edición).—En prensa.
Agricultura general (Siembras y cosechas). *Diffloth*.—Tela, 14 ptas.
Alimentación racional de los Animales domésticos. *R. Gouin*.—Tela, 14 ptas.
Entomología y Parasitología agrícolas. *Guénaux*.—Tela, 14 ptas.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *J. Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Enfermedades no parasitarias de las Plantas cultivadas. *Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Lechería. *Martin*.—Tela, 12 ptas.
Arboricultura frutal. *Bussard y Duval*.—Tela, 14 ptas.
Material vitícola. *R. Brunet*.—Tela, 12 ptas.
Material vinícola. *R. Brunet*.—Tela, 14 ptas.
Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*.—Tela, 15 ptas.
Botánica agrícola. *E. Schribaux y Nanot*.—Tela, 12 ptas.
Zootecnia general. *P. Diffloth*. Dos tomos.—Tela, 27 ptas.
Microbiología agrícola. *Kayser*. 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Ganado lanar. *Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
Silvicultura. *Fron*.—Tela, 14 ptas.
Razas bovinas. *P. Diffloth*.—Tela, 15 ptas.
Aguardientes y Vinagres. *P. Pacottet*.—Tela, 14 ptas.
Las conservas de Legumbres, Carnes, Productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*.—Tela, 12 ptas.
La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Saillard*.—Tela, 17 ptas.
Industria y comercio de los Abonos. *C. Pavi-nage*.—Tela, 14 ptas.
Construcciones rurales. *Danguy*.—Tela, 14 ptas.
Economía rural. *E. Jouzier*.—Tela, 14 ptas.
Compendio de Agricultura. *C. Seltensperger*.—Tela, 14 ptas.
Explotación de un dominio agrícola. *R. Vul-gner*.—Tela, 15 ptas.
Apicultura. *R. Hommel*.—Tela, 14 ptas.
Cultivo hortícola. *L. Bussard*.—Tela, 12 ptas.
Cabras, Cerdos, Conejos. *P. Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
El Manzano de Sidra y la Sidrería. *G. War-collier*.—Tela, 15 ptas.
Sericultura. *P. Vieil*.—Tela, 12 ptas.
Hidrología agrícola. *Diéner*.—Tela, 12 ptas.

TOMOS EN PRENSA

- Razas caballares. *Diffloth*. Un tomo.
Máquinas de labranza. *G. Coupan*. Un tomo.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Tomo II.
Ingeniería rural. *Provost y Rolley*. Un tomo.
Meteorología agrícola. *P. Klein*. Un tomo.
Análisis agrícolas. *R. Gullin*. Un tomo.
Higiene de la Granja. *Regnard y Portier*. Un tomo.
La Mimbrela (Cultivo y aplicaciones). *Leroux*. Un tomo.
Destilería agrícola e industrial. *Boutlinger*. Dos tomos.

De venta: en la LLIBRERÍA CATALONIA, Pl. de Catalunya, 17.—Barcelona

AGRICULTURA

I RAMADERIA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

SUBSCRIPCIÓ: BARCELONA, ANY **Pessetes 9** FORA: **Pessetes 10** ESTRANGER: **Pessetes 11**

Un sol número: **Pessetes 0'50**

Vaqueries salvades per l'associació

JA fa temps que amb motiu d'un augment inusitat del consum de llet es produí, en contrada forastera, un abocament entre els grangers a emprendre l'explotació de vaques lleteres, creient veure-hi un brillant i proper avenir.

Llevat d'uns pocs que per successió de pares a fills venien explotant un curt nombre de vaques, col·locant el producte dins la mateixa contrada, tots els altres o eren desconeguts en absolut d'aquest negoci o sols el coneixien d'oïda.

Mentre tots els vaquers nou-vinguts trobaven fàcil sortida de la llet més o menys bona, sols es pensava amb augmentar el nombre de vaques i ningú no es preocupava de millorar la producció, ni de perfeccionar les pràctiques de les quals ja tothom creia saber-ne prou, puix d'això els convenia el veure que guanyaven diners. Però tantost començaren les dificultats per a col·locar el producte, vingueren les competències poc honoroses i seguidament l'estimada del negoci per a la majoria dels improvisats.

Per gran sort allí hi havia un metge que disfrutava de molt predicament per tota la comarca, posseïa una vastíssima instrucció i sentia intensa afició a l'agricultura. Aquest home, metge de les famílies dels dos grangers més importants, com així mateix de molts altres i coneixedor de la crisi que planava sobre gran part dels seus conveïns, pensà que congregant tots els afectats del terme en una societat tal com ell havia vist en altres indrets, segurament es podria conjurar el conflicte.

Home enèrgic i altruista, de seguida es procurà estatuts d'algunes d'aquelles societats, i tantost tingué l'assumpte ben estudiat, s'entrevistà amb els dos vaquers esmentats, convençut que aconseguits aquests podria donar-se la cosa per feta, puix cada un d'ells influenciava una bona part dels afectats.

Però la divergència d'aquests dos caps constituïa una grossa dificultat per a la realització dels plans del metge. L'un encara jove, estudiós, vaquer de tota la vida i amb ple sentit de progrés; l'altre, de més edat, era propietari de la major extensió del terme, però era rutinari, amb la pruïja del superdomini, vaquer improvisat, volent sempre posseir una vaca més que el seu contrincant...

La lluita del doctor fou titànica, si bé coneixent a fons les debilitats humanes, sabia que quan s'aconsegueix fer entreveure profits a repartir, fins els més recalcitrants es deixen convèncer; assolint per fi deixar l'assumpte ben assentat.

Constituïda l'Associació amb un contingent relativament reduït, i obtingut un bon *expert*, procedí aquest immediatament a l'examen de l'estoc de cada associat, rebutjant els animals no susceptibles d'ésser posats en condicions de retre un bon servei, aixecà un registre del rendiment de llet de cada vaca, més el tant per cent de nata, determinà la quantitat i qualitat dels aliments a subministrar i redactà una fulla exposant el règim a seguir per cada vaqueria.

Durant tres mesos quedà suspès l'ingrés a la societat, tant perquè els que no entraren a l'acte de la fundació eren més repelosos, com també per a simplificar l'assegurança de l'èxit.

L'encert en la marxa d'aquests tres mesos va fer que els socis que recordaven aquella ja esvaïda riuada de demandes de llet que despertà tantes il·lusions en el negoci, tornessin a refer un xic el decaïgut esperit; però aquesta vegada, com que l'augment de demandes provenia del crèdit que la qualitat de l'article anava guanyant, venia acompanyada d'un petit augment de preu que amyorava els efectes de la baixa soferta.

L'Associació prengué el bon acord d'obligar a tots els seus associats a posar als gerros emprats en el transport i remesa de la llet, uns rètols de llautó que la mateixa Associació proveïa i que amb lletres de relleu, després del nom i adreça de l'Associació, deia: «Comuniqueu-nos directament i immediata tota irregularitat del producte».

Aquest acte de serietat i garantia moral contribuí molt a ben assentar la confiança dels consumidors.

Als quatre mesos de constituïda l'Associació, tots els tocatardans hi havien ingressat, menys els refusats.

Abans d'acomplir l'any de la seva fundació s'introduí una ampliació en les funcions a què es dedicava. Es formà una nova classificació de les vaques inscrites al registre de la Societat, destacant-ne les que produïen un tant per cent de nata superior al tipus que es garantitzava amb la venda de la llet, destinant-se aquesta a extreure'n la nata, la qual s'enviava a ciutat per a usos de confiteria i altres.

La llet desnatada s'emprava per a la cria de vedelles ben seleccionades i destinades principalment a la reposició de baixes i millorament dels estocs dels associats. Naturalment, que a la llet se li suplia en quantitat deguda la carència de nata, amb substàncies apropiades i de preus molt inferiors al de la nata.

No es tardà molt temps a conseguir una fama en la venda de vedelles i de vaques novençanes, tan important com l'obtinguda per la llet i per la nata.

Si entre els nostres vaquers, tant els del camp com els de ciutat, arribava a estendre's la constitució d'associacions d'aquesta mena, els resultats foren evidentment un progrés tant en l'ordre individual com en el col·lectiu; el vaquer trobaria més remunerat el seu capital i treball; la riquesa nacional es veuria augmentada i el consumidor obtindria una certesa en la bondat del producte.

Nota de la Redacció. — Aquest article ha arribat a la Redacció sense signatura. Per la importància que revesteix l'hem posat a la capçalera

ELS AVIONS I L'AGRICULTURA

Els avions s'utilitzen regularment en molts indrets d'Europa per al transport de fruita. Durant la temporada de les maduixes cada setmana s'expedien un miler de quilograms d'aquesta fruita des d'Hamburg a Copenhague. El servei d'avions admetia així mateix raïms i verdures primerenques.

La línia Marsella-Gènova, inaugurada el primer de juliol passat amb correspondència per a Basilea-Francfort-Hamburg, porta així mateix articles agrícoles de luxe.

Entre els molts projectes que tenia la Mancomunitat de Catalunya hi havia el de transportar en avió la fruita del Pla de Llobregat a Londres. En això com en moltes altres coses, ens havíem avançat a la resta d'Europa.

D'Avicultura

Augmenteu la posta de l'aviram almenys en un 25 % per la llum artificial

LA llum artificial, allargant la durada dels dies curts de la tardor i l'hivern, permet a les gallines de menjar més i de pondre major nombre d'ous.

Ja fa temps que els pobles avançats en qüestions avícoles com són els americans, els anglesos i francesos, s'han interessat pel sistema de la llum artificial per a augmentar la posta de llur aviram, i el que és més sorprenent és que això hagi assolit un èxit esclatant, tant que avui ja són alguns els avicultors de nostre país que, atents sempre al vertader progrés en l'art de la posta d'ous, han instal·lat la llum artificial en llurs galliners.

Molts n'hi ha que creuen que aquest sistema de la il·luminació nocturna del galliner és un medi que força la gallina en perjudici del seu natural vigor, i que és degut a alguna propietat secreta de la llum.

Resteu tranquils en aquest particular, car està ja demostrat que les gallines *il·luminades* tenen si pot ésser més bona salut que les no tractades per la llum.

I és que la major producció no és deguda precisament a la llum, sinó a l'aliment que ingereixen de més durant l'enllumenat del galliner, precisament quan les nits són llargues.

Cal remarcar, per a acabar de veure clar el secret, que durant la primavera i estiu el dia dura de 4 a 6 hores més que durant la tardor i hivern, i és precisament durant el temps de més claror natural que la posta és major també, per la natural raó que la gallina té temps més que suficient per a ingerir tot l'aliment necessari per a la seva vida i per a la producció de l'ou.

Experimentadors experts han observat que fent durar la il·luminació entre natural i artificial a unes quinze hores, la posta queda automàticament augmentada en un 25, 30 i moltes vegades en un 50 per 100, ço que és molt digne de te nir-se en consideració.

Cal, però, observar regles que, segons ens diuen els especialitzats, són imprescindibles, si volem obtenir els resultats temptadors més amunt anunciats.

1. Separar les polles de les gallines, puix que aquelles ja podran començar el règim de llum als primers de novembre per a obtenir gran posta durant l'hivern o a primers d'octubre, si es vol la posta més primicera.

Les gallines fins al desembre no deuen estar illuminades, a fi que passin l'època de la muda normalment i puguin posar-se en condicions de bona posta.

2. No cessar la illuminació fins a darrer de març, o sigui, fins que l'ou no porta el sobrepreu remunerador.

3. Emprar preferentment la illuminació artificial de banda de matinada, començant cap a les quatre del matí fins que ha sortit el sol, fent la nit de deu hores màxim.

4. Donar les principals racions al matí en encendre la llum i al vespre abans d'anar a joquer, i augmentar la ració per cap d'uns 70 grams de gra per dia.

5. Adoptar d'ésser possible la illuminació elèctrica, que és la que dóna millors resultats i menys molèsties. Unes 100 bugies són suficients per 100 gallines.

6. No empreu la illuminació artificial si no esteu disposats a donar a les gallines totes les atencions que requereixen, o bé donar-les-hi insuficient ració, car treballaríeu contra vostres propis interessos.

En resum, no oblideu que el secret de la illuminació no és sinó un problema d'alimentació més intensiva i que amb llum artificial fem que qualsevol època de l'any es transformi en primavera, assolint la producció d'ous que s'obtindria durant aquesta darrera època, car les gallines estan en el mes de desembre igual que al mes d'abril, degut a l'augment d'illuminació per l'electricitat o altre sistema apropiat.

Durant l'octubre, novembre, desembre, gener i febrer la posta és quasi doble, i els resultats econòmics es veuen quadruplicats, car l'ou val just també el doble de la primavera, ço que paga esplèndidament la petita molèstia de girar un interruptor a hora determinada i deixar de banda de nit les menjadores plenes de gra.

Proveu-ho i us convencereu de com la illuminació artificial, allargant la durada de la jornada útil durant la tardor i l'hivern, permet a les gallines de menjar més i de fer molts més ous.

LUÍS TICÓ

Enginyer Agrícola

Davant d'un home coratjós fins les muntanyes s'aplanen. I l'home no perd el coratge si la muller l'anima.

Els adobs potàssics

Abans els enginyers agrícoles consideraven ric el terreny l'anàlisi químic del qual revelava un tenor en potassa de 2 per 1.000, i per consegüent aconsellaven no adobar amb sals potàssiques les terres en qüestió.

La constitució del sòl, la naturalesa dels conreus deuen tenir-se en compte per a determinar la quantitat i la qualitat de l'adob químic que s'ha d'emprar. Una part de l'adob potàssic emprat s'utilitza per a saturar el poder absorbent del sòl, i aquesta quantitat és difícilment assimilable per la planta. Així, en les terres de gran poder absorbent, terres argiloses i húmiques, les quantitats d'adob potàssic capaces d'influenciar la collita són més elevades que no pas en les altres terres.

Per altra part, les necessitats d'una planta en potassa són extremadament variables durant la seva vegetació: la bledarave absorbeix en els tres darrers mesos del seu desenrotllament el 90 per 100 de la potassa total que li és necessària. Durant aquest curt període la rapidesa d'absorció per aquest element deu ésser considerable, i això tan sols és possible si la planta troba en el sòl potassa assimilable en gran quantitat. Si, pel contrari, la planta no troba en la terra els elements que l'han de fer créixer, el seu desenrotllament es para. És necessari, doncs, que per endavant hi hagin a la terra els elements que la planta en el seu dia haurà de menester.

L'anàlisi químic de les terres és insuficient per a determinar la quantitat d'adob que s'ha d'emprar. Les necessitats totals no se saben fins que s'ha experimentat la vida de les plantes en particular. Experiments ben portats podran determinar la quantitat de potassa que s'ha d'emprar, o econòmicament parlant, la quantitat que pot furnir una collita més grossa.

Els viticultors del Llenguadoc principalment porten experimentat que els adobs potàssics augmenten la producció i milloren la qualitat dels productes. Sense tenir en compte la riquesa natural del sòl, els pagesos intel·ligents adoben les vinyes amb 1.600 o 2.000 quilos de silvinita per hectàrea. Els holandesos i els belgues gasten per les bledaraves o per les patateres 1.500 quilos de silvinita rica, quantitat molt superior a la que extreu de la terra una bona bona collita. Les fortes quantitats d'adobs potàssics gairebé sempre produeixen excel·lents efectes.

Els adobs fosfatats i azotats coneguts des de molt temps són relativament poc usats, però els adobs potàssics, últims apareguts, els van a la saga ; llur progressió és ràpida, però s'ha de convenir que són moltes les localitats on s'ignoren i en llur majoria els utilitzen malament. Quasi sempre les quantitats emprades són insignificants, o bé s'utilitzen fora de temps, algunes vegades pocs dies abans de la collita, o també s'apliquen en terres mancades de calçari o de les quantitats imprescindibles de fosfat i d'azot.

Les despeses d'explotació agrícoles són molt pujades per a què no es tingui en compte que la producció ha d'ésser molt intensa a fi que els beneficis siguin respectables, i les terres mal adobades fan com el bestiar mal alimentat, l'explotació del qual és ruïnosa.

Els adobs potàssics s'han d'aplicar moderadament, però amb freqüència en les terres sorrenques o lleugeres, que tenen escàs poder absorbent ; en les terres franques o fortes, argilenques i riques en humus, en les quals vegeten plantes d'horta, lleguminoses i vinyes, les dosis deuen ésser fortes. Els efectes seran més immediats i més grossos si la terra no està malament de calç. En les terres fortes i descalcificades s'han de portar de 1.000 a 1.500 quilos de calç cada tres anys ; en les terres lleugeres la dosi no serà tan forta, però la calç s'hi portarà més sovint.

Les sals potàssiques, com és natural, no deuran pas emprar-se exclusivament, sinó que s'hauran d'associar en proporció convenient als adobs azotats i fosfatats, recordant que, per a obtenir el màxim d'efecte, tot adob deu comportar aproximadament igual quantitat de potassa que d'àcid fosfòric.

ANSELM PERRAMON

Agricultors! ENOSÓTERO

PER A CONSERVAR I MILLORAR ELS VINS

50 grams per hectòlitre, barrejats al vi al temps d'envasar-lo, en fer el primer trafegament, o en qualsevol temps, basten per a preservar-lo de tota alteració i millorar-lo notablement

Dipòsit principal: Magatzem de drogues de J. URIACH i C.^a, Bruc, 49, BARCELONA

DE VENDA EN LES PRINCIPALS DROGUERIES DE CATALUNYA

1 quilo per a 20 hectòlitres, 15 pessetes. — 1/2 quilo, 8 pessetes

DEMANEU MOSTRES GRATIS PER UN HECTÒLITRE DE VI

Reproducció i higiene de les conilles

LA gestació en les conilles dura de vint-i-nou a trenta un dies, excepcionalment trenta dos.

És convenient d'apuntar en una llibreta el dia que les conilles han estat donades al mascle, per tal de saber certament el dia que toca de conillejar, i amb això poder curar degudament de la conillera.

Cinc o sis dies abans de nèixer els petits la conilla està inquieta, els moviments dels seus flancs són més ràpids i al mateix temps comença a tallar brins de palla o herba, portant-los a un recó del niu.

Quan s'observarà aquesta inquietud, llavors serà precís fer una bona neteja de la gàbia, puix que després de nèixer la lludrigada seria contrapudent de molestar la conilla i majorment intervenir en el niu.

La conilla serà traslladada amb molta cura a una altra gàbia o departament de la mateixa, a l'objecte de poder rentar i desinfectar rigorosament la seva habitació. Cal recordar que a la conilla prenys se l'ha d'agafar amb molt de compte; els moviments ràpids i les sacsejades poden determinar un avortament, el qual és quasi sempre mortal. Per a evitar aquest accident, no es prendrà mai la conilla per les orelles, sinó que amb una mà s'agafarà pel clatell i l'altra es posarà sota el ventre.

Aquesta manera d'agafar les conilles impideix que aquestes puguin esgarrapar, i com que per altra part no se les hi fa mal, com succeeix prenent-les per les orelles, l'animal tampoc no tracta de defensar-se i per consegüent no realitza moviments sobtats, que, com hem dit, poden ésser causa d'avort.

La gàbia es renta, si pot ésser amb aigua calenta millor que freda, i després es desinfecta amb una solució de lisol al 8 per 100. La gàbia es deixa ben assecar i un cop seca s'hi posarà un tou de palla neta i s'hi retornarà la conilla.

A mida que s'acosta el dia de conillejar caldrà vigilar la conilla i es procurarà que res no estorbi la quietud i que ni sorolls ni gossos no puguin inquietar-la.

Les bèsties coneixen molt bé les persones que les cuiden i aquelles que mai no les han fet mal poden intervenir a qualsevol hora en la gàbia sense que la conilla s'esveri. Això té la seva importància: tota conilla que, malgrat la familiaritat amb què és tractada s'espanti, fugi i doni cops a les parets de la gàbia no és a propòsit per a destinar-la a la reproducció.

Dos o tres dies abans del part la conilla comença a arranjar el seu niu amb brins de palla que talla amb les seves dents. Fins al darrer moment la palla del niu no serà coberta amb els seus propis pèls, els quals la conilla se'ls arrenca del ventre i dels flancs. No cal pas fer cas del neguit que moltes vegades tenen les conilles així que s'han preparat el niu: són els dolors de part. Per aquesta mateixa raó la bèstia ha perdut la gana, deixant el menjar intacte. No obstant, i d'això no cal oblidar-se'n la conilla tindrà a la seva disposició un abeurador ple d'aigua clara.

Així que han nascut els petits la conilla els col·loca en el niu i després d'haver-los ben netejat els cobreix de pèl fi i de palla. Aleshores la conilla es troba molt fatigada i té una set ardent. Si no troba aigua continua llepant els seus petits i algunes vegades els escorxa, degut precisament a la sed. Per no tenir en compte aquesta necessitat tan natural de la partera es perden moltíssimes lludrigades.

Si bé els conills que no mengen gra, segó o altres aliments secs, o els consumeixen en molt poca quantitat, fent la vida d'aliments verds, què, com se sap, tenen el 80 per 100 d'aigua, no necessiten beure a causa de què els farratges porten aigua de sobres per a atendre les exigències del cos, en les conilles, en el moment de multiplicar-se és diferent. Hi ha hagut pèrdues de sang, dolor, febre i un treball grandíol, coses aquestes que cada una representa una suma important de pèrdua d'aigua i que, per consegüent la conilla ha de reparar. I aquesta necessitat de beure és tan sentida, que moltes vegades ni l'amor maternal no pot contrariar-la. El resultat, com s'ha dit, és que cada any es perden milers de lludrigades, i tot per creure que les conilles *mai* no han de beure.

Algunes hores després de la naixença, la persona que cura de la conilla anirà a revisar el niu. Els conillets morts i els que siguin raquítics es treuran del niu. Tampoc no es permetrà que la conilla alleti un nombre de conillets superior a les seves possibilitats. La conilla no hauria de criar mai més enllà de sis o set conillets.

La lludriguera es tindrà molt pocs instants oberta. En aquesta operació cal anar de pressa; la mare podria avorrir els seus petits.

El guix i els terrenys salnitrosos

QUAN es vol conrear terrenys salabrosos es presenten a l'agricultor diverses qüestions. La resistència de les plantes a la salabror varia segons l'espècie de les mateixes i fins segons les necessitats i famílies. Per consegüent fóra possible per selecció i principalment pels mètodes genètics, crear plantes de molta resistència a la sal. Però aquests treballs volen molt de temps i savis que s'hi dediquin.

El conreu dels terrenys salnitrosos, és cert, resulta molt fàcil quan es disposa d'aigua de regar en abundància i que ensems la naturalesa de la terra, per la seva permeabilitat, afavoreix l'eliminació dels clorurs perjudicials. El drenatge és el complement indispensable de la irrigació, puix que assegura l'evacuació de les aigües.

A més del que s'acaba de dir, ço que determina el conreu difícil és la proporció de sal. L'acció perjudicial de les diverses sals és molt complexa. L'ordre de toxicitat de les diferents sals seria com segueix: carbonat de sodi, clorur de magnesi, sulfat de magnesi, clorur de sodi, clorur de magnesi, clorur de calci, sulfat de sosa i sulfat de calci. Les sals de magnèsia són més tòxiques que les sals corresponents de sodi. La qüestió de la toxicitat és bastant complicada, puix que les diverses sals poden reaccionar entre si i modificar llurs accions. Per això la proporció de cada una d'aquestes sals té un interès capital. Per exemple, el clorur de sodi en presència del calcari és particularment tòxic pel carbonat de sosa que forma, i el qual producte és vulgarment conegut per salitre negre, que és absolutament estèril. El contrari, el clorur de sodi en presència del sulfat de calci o guix, forma el sulfat de sosa, que les plantes resisteixen força. En presència del guix les rels suporten una concentració 400 vegades més forta de sulfat de magnèsia, 80 cops més forta de clorur de magnèsia i 10 vegades més forta de clorur de sodi.

En resum, el guix apareix com l'antídoto del clorur de sodi i de les sals de magnèsia, de manera que en la pràctica se'n pot treure un gran partit.

La utilització del guix en el conreu dels terrenys salobres mereix prendre-la en consideració. La pràctica ha demostrat que en els prats naturals, en els alfalsars i en la vinya, l'ús del guix pot generalitzar-se pertot on hi ha salobre. En crear un alfalsar, el guix, en aquesta mena de terrenys, esdevé absolutament indispensable.

Encara hi ha una altra substància molt convenient a més del guix per als terrenys salobres, i aquesta és l'adob orgànic. Els fems convertint el sòl més permeable disminueix l'acció nefasta de la sal i això és un fet que coneixen prou bé tots els pagesos que conreen terrenys salats.

De tot el que s'acaba d'exposar se'n dedueix que el guix i els fems contueixen l'adob indicat per a neutralitzar l'acció tòxica de les sals en els terrenys que ens ocupen.

A. ELIES

LA SANG DESSECADA COM ADOB

La sang dessecada és un adob de primer ordre; posseeix de l'11 al 15 per 100 d'azot orgànic; un 1 per 100 d'àcid fosfòric i de 0'6 a 0'8 de potassa. Té l'aspecte d'uns pólvors negres, amb certa brillantor i quasi inodors.

Aquest producte s'obté en els canyets tractant la sang pel sulfat de ferro o l'àcid sulfúric, o per la coagulació pel calor, i finalment per dessecació de la part coagulada.

L'azot trobant-se en forma orgànica, sols pot ésser assimilada per les plantes després de sofrir el fenomen de nitrificació, però aquest és tan ràpid, que la sang dessecada obra tan de pressa com el sulfat d'amoniac.

La sang dessecada és considerada com un adob molt actiu i excellent. Però el seu preu és sempre molt alt i per aquest motiu tan sols es pot emprar en conreus de luxe, com el de les flors, per exemple. En floricultura s'utilitza en forma líquida, és a dir, la sang dessecada es posa en aigua i així que fermenta s'hi afegeix un poc de superfosfat i sulfat de potassa.

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
 Demani's el fullotó «El Lisol en
 Agricultura» que remetem gratis

VALLES GERMANS

Massini, 79
 Sans - Barcelona

Els caràcters exteriors de la vaca lletera

EN les vaques holandeses de Frísia, la millor de les varietats de la raça holandesa, hi ha animals que als tres anys donen quatre mil litres de llet, mentre que altres es queden a dos mil.

Aparentment, aquestes vaques no presenten cap caràcter corporal que permeti predir quina vaca és la millor. Aquest fet, estudiat recentment pels professors Kroon i Oosterbeck ha estat confirmat parcialment. L'òrgan, però, que en resta exceptuat és la mamella. En efecte; el braguer de les vaques grans productores de llet ofereix una pila de caràcters prou ostensibles per a què puguin ésser degudament apreciats. Tots els altres caràcters, llevat els glandulars, no tenen per als citats professors cap importància.

Que ens permetin els nostres amics, els professors Kroon, de l'Escola de Veterinària d'Utrecht, i Oosterbeck, de la d'Agricultura de Wageningen, discrepar en qüestió tan important.

Tots els òrgans de l'economia animal són solidaris. Aquesta solidaritat és poc apreciable entre òrgans de funció tan diversa com els ulls i els ossos, però ho és molt entre els múscles i l'esquelet, com entre el pulmó i el sistema circulatori, la sang i la mamella.

Pel fet de què una vaca d'espina irregular o de cap gros doni menys llet que una altra de conformació harmònica, no se'n pot deduir que la bona conformació no tingui importància. En la vaca lletera hi ha d'haver dues condicions que per la seva importància són insuperables: Primera, el cos, i segona, la mamella, o sigui, la màquina fabricadora de la llet.

Qualsevol que vagi una setmana a l'escorxador de Barcelona veurà profusament vaques que es sacrifiquen amb un braguer magnífic o el contrari: vaques d'excel·lent conformació amb un mal braguer. Les primeres han anat a parar a l'escorxador perquè el camatge ple de tares no permetia sostenir el cos, o els pulmons defectuosos han contret la tuberculosi, o un aparell digestiu funcionant malament no fornia prou matèria prima per a fabricar la llet. Les altres s'han hagut de sacrificar perquè, malgrat llur bella conformació, la mamella defectuosa era incapaç d'elaborar la llet suficient per a què la seva explotació resultés econòmica.

El cas de la vaca lletera de conformació total desharmònica és

parell del cavall que amb una còrpora admirable ha de treballar amb cames primes o l'inrevés, unes cames gruixudes, fortes, que a penes poden rendir utilitat perquè el motor (l'aparell respiratori i digestiu) que les ha de fer marxar, és petit, és a dir, l'animal té un cos desproporcionat als bons puntals que l'aguanten.

El que desitja el vaquer, com tothom que ha de menester una màquina, és que aquesta amb el mínim de despeses produeixi el màxim de rendiment. Una vaca de forta producció no serà ni ha estat mai un animal llamenc, poc menjador i de capacitat toràcica reduïda. Una vaca de llarga carrera, és a dir, de moltes lactacions, ha estat sempre proveïda de bon camatge. El sistema glandular essent solidari, qualsevol vaca fortament lletera té la pell greixosa i la conca de l'orella ben untada. Aquests caràcters són fundamentals i és impossible que manquin en les vaques grans productores de llet i de llarga durada.

Però, si els alludits professors volen dir senzillament que com a signes de bona lletera la finura de la pell, la feminitat, la regularitat dels aploms, la forma de les costelles i de la gropa, la unió de la cua amb el cos, la classe d'escut, les fonts superiors de la llet, etc., són caràcters que no tenen de bon tros la importància que molts autors els hi han concedit, llavors la nostra opinió s'afegirà a la dels professors Kroon i Oosterbeck. Que tampoc no hi ha manera d'apreciar per senyals exteriors entre dues bones vaques lleteres la que donarà cinc mil litres de llet de la que es quedarà a quatre, és també una cosa certa.

La intensitat funcional quan assoleix cert grau elevat, no és diferenciable entre animals de la mateixa categoria. En els cavalls de cursa ni les mides ni l'apreciació de formes no són capaces de diagnosticar el subjecte que arribarà primer a la meta. Però és evident que la conformació del cavall anglès permet assegurar que és apropiada per a córrer més veloçment que cap altre cavall de qualsevol altra raça, o que no tingui una conformació idèntica. Per a què la funció determini modificacions estructurals en l'organisme, cal o que sigui molt intensa o molt diferenciada respecte a altres d'animals de funció similar. No hi ha cap dubte que la conformació del cos de la vaca bona lletera és ben diversa de la que presenta la vaca de cria, i, no obstant, ambdues produeixen llet. Entre ells hi ha la diferència que separa el cavall de tir al pas de la del cavall trotaire; són dues formes de cos diferents. La funció en animals de producció intensa i de la mateixa naturalesa no estructurant-se en òrgans diferents del propi que realitza la produc-

ció, si existeix algun senyal per a distingir quantitativament la producció, els signes recauran indubtablement en l'òrgan en qüestió.

És això que diferències de productivitat poden en les vaques lleteres apreciar-se en la mamella i només en aquest òrgan. En el braguer de la més bona vaca lletera comparat amb el de la vaca també de bona qualitat, però de producció un poc més baixa, sempre serà possible distingir en aquella alguns dels caràcters tinguts per certs i inequívocs, com són un major calibre de les venes mamàries, més riquesa de teixit glandular i més capacitat de la mamella, però serà impossible trobar altres caràcters en òrgans distints de l'aparell mamari.

En resum, una bona vaca lletera haurà de tenir gran capacitat toràcica, bona barra, ventre desenrotllat, fermes puntals, pell untuosa, mamella gran, de pell ben folgada per la part de darrera i que pel davant s'avanci vers el ventre, mugrons ben separats i tota ell flonja quan es buidi, fonts inferiors de la llet o venes mamàries molt gruixudes o si són petites que siguin en doble número. Fora d'aquests caràcters, tots els altres són secundaris. Està clar que és millor que els caràcters secundaris tots o en gran part estiguin representats, però si n'hi falten, no cal donar-hi importància, mentre que pels caràcters fundamentals un sol que estigui absent perjudicarà la producció de llet.

Finalment, no cal oblidar que els llibres genealògics tenen en les vaques lleteres, com en qualsevol altra mena de bestiar, capital importància.

M. ROSSELL I VILA

No hi ha cap pagès que no s'encanti davant d'un camp de blat o d'al·tre conreu que sigui superior a tots els altres, i que no l'envegi. El mateix succeeix contemplant un cap o un ramat de bestiar.

Però, ¿què ha fet, què fa el pagès que s'encanta davant la bona feina dels altres, en les seves terres i el seu bestiar, per a què també sigui l'admiració de tothom?

Tota cosa superior costa enginy, treball i constància. No n'hi ha prou amb admirar; s'ha d'imitar, i encara millor, superar.

Poca terra i ben menada manté grassa la mainada.

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
 Demani's el fullletó «El Lisol en
 Agricultura» que remetem gratis

VALLES GERMANS Massini, 79
 Sans- Barcelona

La fil·loxera agallícola

ESTUDIS realitzats a Suïssa pel doctor H. Faes, respecte el tractament de la fil·loxera agallícola, permeten creure que s'ha trobat el tractament contra aquesta plaga. Amb tal motiu el doctor H. Fes diu el següent :

Precedits d'estudis practicats anteriorment, hem pensat d'assajar certes solucions en polvoritzacions hivernals, per a obtenir la destrucció de l'ou d'hivern de la fil·loxera i prevenir per consegüent l'aparició de la forma agallícola.

En els mesos de febrer de 1925, 26 i 27 hem submergit de cap per avall, durant 12 hores, en la solució de sulfocarbonat de potassa, 3 per 100, i sabó moll 1 per 100, alguns testos contenint ceps 3309 agallícolitats en 1922. Hem de fer present que durant tots aquests anys aquests 3309 portaven en les rels radicícoles eixits d'agallícola. Per la immersió de dotze hores en la solució indicada, l'eficacitat de la qual hem reconegut, l'ou d'hivern de la fil·loxera devia ésser completament destruït. Cada any testos de 3309 testimonis deixaven de tractar-se.

En 1925 i 26 l'experiment no donà resultats, la fil·loxera agallícola no va aparèixer a Pully. Aquest any, 1927, l'experiment és concluent : els testos 3309 tractats en febrer per immersió de dotze hores en la solució de sulfocarbonat de potassa al 3 per 100 i sabó moll 1 per 100, no presenten cap agalla, mentre que els testos no tractats, col·locats sempre al costat dels altres, estan coberts d'agalles.

En la vinya hem practicat tractaments semblants, per tal de comprovar els experiments realitzats en la hisenda de Pully. El camp d'arrelats escollit fou el de Founex, que té una superfície de 1'8 hectàrees, plantat de al varietat Riparia × Ruperris 3309.

De 1925 a 1927 apliquem cada any polvoritzacions en diverses parcel·les d'aquest camp d'arrelats, segons la talla, en febrer-març. Les solucions emprades són de dos tipus : sulfocàlcica (polisulfur de calç) a 1/4, o sigui una part d'aquesta substància per 4 d'aigua ; o també una solució de lisol brut al 4 per 100, la qual ja ens havia donat resultats molt satisfactoris en casos semblants. En el camp hi resten parcel·les importants no tractades.

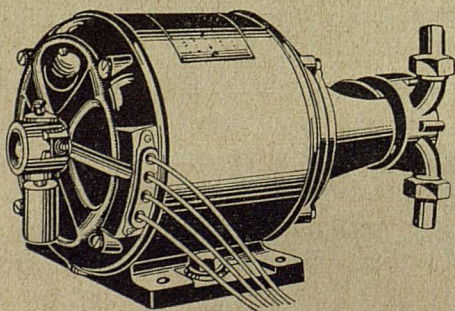
En 1925 i 26 els experiments no donen resultats, la forma agallícola de la filloxera no apareix ni en les parcelles testimonis, ni en les parcelles tractades.

En 1927 l'experiment assoleix un èxit complet. Les parts del camp de plantes tractades en març amb la solució sulfocàlcica 1/4 (6.000 m²), com les tractades amb la solució de lisol brut (6.000 m²) no porten cap agalla filloxèrica. El contrari, les parcelles testimonis no tractades, situades als dos costats de les parcelles tractades, estan cobertes per milers d'agalles filloxèriques que impideixen la creixença dels sarments.

Prop d'allí, a uns quants quilòmetres, existeixen altres camps igualment plantats de 3309 que estan envaïts per complet en la forma agallícola.

Per consegüent, es pot aconsellar que per a destruir l'ou d'hivern de la filloxera i prevenir l'aparició de la forma agallícola n'hi ha prou amb una polvorització a les plantes o als productors directes durant l'hivern, segons la talla, amb una solució de lisol brut al 4 per 100.

Ens abstenim d'aconsellar el tractament per la solució sulfocàlcica, puix que el període d'assaig ha estat massa curt.

Per a elevació
d'AIGUA,
Electro-Bom-
bes amb motor

Century

Vostres camps seran l'admiració de vostres conveïns si estan regats amb una de nostres Bombes accionades amb Motor "CENTURY". Instal·leu-ne avui mateix una i ho haureu aconseguit.

Sol·liciteu detalls i pressupostos a

Anglo Española de Electricidad, S. A.
PELAYO, N.º 12 - BARCELONA

La venda qualitativa dels productes agrícoles

LA majoria de les vendes de productes agrícoles es realitza quantitativament. A hores d'ara, tan sols el vi i la bledarave sucrera es paguen a tenor del grau d'alcohol o de sucre que contenen. ¿No seria millor, es pregunten molts agricultors, estendre la noció qualitativa absolutament a tots els fruits de la terra?

De fet, la venda quantitativa no és pas del tot absoluta. En ramaderia, la llet, quan s'ha d'industrialitzar, es paga per la quantitat de matèria seca que conté o pel tant per cent de grassa. Els ous no es venen pas al mateix preu si són grossos o petits; els pollastres grassos són més ben pagats que els magres i el bestiar d'escorxador, per regla general, se n'aprecia bastant la qualitat, com ho prova el fet de què el porc extremeny es paga de 30 a 40 cèntims de menys per quilo que el porc del país, per portar aquell una quantitat superior de grassa i per consegüent a igualtat de pes menys quantitat de carn.

Totes aquestes grans indústries, les farineres, les fàbriques d'alcohol, de midó i de cervesa, compren la matèria prima a pes, sense tenir en compte, o més ben dit, sense recompensar la qualitat.

Les granes de cereals, àdhuc les de la mateixa espècie, no tenen pas una composició química uniforme. Tot blat o civada tindrà més hidrocarbonats que matèria nitrogenada, sigui per la varietat de la llavor, sigui pel terreny, manera de conreu, condicions climàtiques, etc., però no hi ha dubte que en certa escala l'agricultor pot obtenir una marcada elevació en tal o qual component de les granes. En una paraula, la venda qualitativa significa un premi i un estímul al pagès; la venda a pes o a mesura fa passar pel mateix rasador tots els productors.

Veu's ací una grana qualsevol: el morenc, l'ordi, el blat. Preneu una taula de composició química dels aliments i trobareu que en matèries hidrocarbonades el morenc pot anar des de 63 a 69; el blat, de 63 a 70; l'ordi, de 62 a 71. Suposant que el 80 per 100 de les matèries hidrocarbonades sigui midó, resultarà que la quantitat mínima de midó de les granes serà 49'60 per 100, contra 56'80 per la màxima. Aquesta diferència de 7 quilos de midó per

cada 100 quilos de gra representa una diferència molt apreciable.

En determinats productes agrícoles com les fruites, les flors i les llavors, la qualitat es considera més que la quantitat. Però s'ha de convenir que els productes majoritaris blat i altres cereals, les patates o trumfes, els farratges, les olives, etc., la noció de pes o mesura domina.

El just seria que la qualitat dominés la quantitat. En definitiva, el que vol el forner és una farina amb molt de gluten que li permeti de fabricar un pa esponjós i de primera qualitat; el que desitja la fàbrica de midó és un cereal, blat, ordi o moresc, que porti una gran quantitat de la matèria que en vol extreure, com també volen força midó les fàbriques d'alcohol i les de cervesa.

En ramaderia les coses estan anàlogament a les altres indústries. La civada, que és un aliment inferior a l'ordi, sempre sol anar més car, i el moresc, superior a l'ordi, es cotitza a més baix preu que aquest últim. Les faves, que s'empren principalment per la matèria azotada que contenen, es solen pagar a doble preu que el turtó de cacauet, quan aquest aliment porta doble matèria nitrogenada que les faves.

Les fàbriques de sucre fa molts anys que compren exclusivament la bledarave, per la matèria industrial que conté; en el comerç de vi sembla que el grau i hectolitre està definitivament consolidat, com en les mantegueries el grau i litre.

Si les indústries d'alcohol, cervesa, midó i les farineres no han imposat la noció de qualitat és que troben avantatjós procedir així. Els industrials compten més i més bé que els agricultors, i si no s'han decidit per realitzar les seves compres qualitativament és que hi troben major benefici, el qual es fa a espatlles del pagès, o bé que els procediments per a determinar el percentatge del component químic que es desitja no són tan expeditius com el practicar la graduació alcohòlica dels vins, per exemple.

Són els agricultors, és a dir, els bons pagesos, que haurien d'estudiar bé si els convé realitzar les vendes a mesura qualitativa, o si, pel contrari, és convenient anar seguint com fins ara.

JOAN MONFORT

MÉS DE 900,000

*Atmetllers Desmai, Oliveres erbe-
quines legítimes, Arbres fruiters
i fusters de gran desenrotllament.*

Preus inconcebibles - Consultar

REVISTA VINICOLA

Mayor, 40 - SARAGOSSA

Cal disminuir els perills d'incendi a la masia

Apagès els perills d'incendi abunden, i el foc pren a voltes greus proporcions, car per falta de mitjans de defensa suficients no es pot donar un socors immediat.

En tota explotació agrícola ben organitzada, hom ha de disposar de mitjans d'extinció, l'acció dels quals pugui donar bons resultats quan el foc no s'ha estès gaire i sigui, per consegüent, més fàcil dominar-lo.

Els perills d'incendi són de dues classes diferents. El començament del foc pot ésser espontani o bé provocat per desgràcia, per negligència o per malvolença.

L'incendi espontani més corrent és l'ocasionat pel farratge apilat.

Quan el fenc és insuficientment assecat i s'amuntega sense precaució, es produeixen fermentacions molt actives que l'escalfen, i si no es posa remei en aquest estat de fermentació, que es coneix per una fetor característica, si tot seguit no s'escampen les piles de farratge, la temperatura va creixent i les fermentacions es precipiten, i pot donar com a resultat que els pilots s'encenguin.

Per a evitar que això succeeixi, és convenient apilotar els fencs ben secs, o bé si hom es veu obligat a entrar-los essent encara un xic verds o humits, cal prendre les següents precaucions:

1. Pitjar bé el farratge de manera que la pila contingui el menys d'aire possible.

2. Establir un tiratge que renovarà l'atmosfera interior de les piles, assegurarà l'assecatament definitiu de la collita i evitarà que aquesta fermenti. Aquest tiratge pot obtenir-se: sigui per mitjà de sacs de fenc ben sec, o bé de palla, posats sobre una mateixa vertical a mida que es va confeccionant el paller, sigui posant per endavant, al mig del lloc escollit, una mena de xemeneia feta amb algunes perxes de fusta al voltant de les quals es col·loca el farratge.

Els incendis accidentals són els més freqüents.

Cal insistir en el perill que representa fumar dintre les quadres, els graners, els pallers, etc. Es tracta més que res d'una qüestió de disciplina.

Els perills d'incendi que provenen de la llum artificial es podran evitar en gran part si es té la precaució de no emprar mai aparells de llum de flama nua o mal protegida, sobretot en la part alta. L'escalfor intensa que es desprèn de moltes làmpares de sistema antic, poden calar foc a una alçada de metre.

Emprant l'electricitat per la llum o bé la força motriu, queden infinitament reduïdes les probabilitats d'incendi. Una instal·lació ben feta no oferirà mai grans perills des del punt de mira dels curts-circuits. Aquests són molt menys freqüents del que es creu: l'ús de ploms—suficientment prims que puguin interrompre el corrent quan aquest pren un amerage massa considerable—i emprar bons talla-circuits, evita completament el perill esmentat.

Entre les precaucions a prendre per a evitar en el possible els perills d'incendi cal indicar les referents a matèries inflamables, l'ús de les quals pot ésser necessari en una explotació agrícola, si aquesta no té instal·lació elèctrica.

L'ús d'acetilè o de benzina no s'ha prodigat gaire en les explotacions agrícoles, degut als greus perills que ofereixen.

Per a prevenir tot perill, que podria tenir fatals conseqüències, caldrà prendre el màxim de precaucions i disposar de mitjans d'extinció ràpids, extintors, bomba d'aigua, etc., en una paraula, tenir a punt totes les armes de què bonament es pugui disposar, per a combatre el foc.

C. COLOMER

Hi ha diverses maneres per a destruir les formigues o almenys per a allunyar-les. Per a impedir que pugin als arbres fruiters es posa a la base dels mateixos un collar de vesc o de cotó. També dona els mateixos resultats la sorra fina, el guix polvoritzat o el sutge posat al peu de la soca.

Els formiguers s'arruixaran amb aigua bullent o amb una solució de lisol al 10 per 100.

També es colloquen esponges embegudes d'aigua sucrada en els llocs on les formigues abunden, i de tant en tant aquestes esponges quan estan plenes de formigues es tiren a una olla d'aigua bullent.

URALITA
EL MILLOR MATERIAL PER A COBERTES

La pagesia russa al cap de deu anys de règim bolxevic

El diari de París *Le Journal* acaba de publicar una sèrie d'articles del seu redactor Géo London, amb els quals articles es tracta de reflexar la vida social russa. Un d'aquests articles està dedicat a considerar l'estat de la classe pagesa. D'aquest article en traduïm les següents línies.

«El meu guia és un vell sindicalista. A través de la plana fèrtil ens aturarem en alguns pobles. —A pagès—em diu el guia—a penes trobareu senyals de règim soviètic. D'entre els cent deu milions de pagesos, ¿sabeu quants n'hi ha de bolxevics? Dos cents mil tan sols. I entre aquests no en trobareu ni un que conreï la terra. Els membres del partit comunista es recluten únicament entre els empleats de les cooperatives i de l'administració rural. Malgrat l'obra dels propagandistes i dels agitadors, el pagès resta totalment apartat de la política, de forma que són molts els poblets on s'ha renunciat a elegir un Soviet local. En la regió de Nijni, principalment, hi ha Soviets que administren cinc municipis.

»Arribarem a un poble en el qual les petites cases de fusta semblen apinyar-se unes contra les altres. Al capdavant del poble hi havia una petita masia.

»—Us vaig a presentar—digué el meu guia—el «nou senyor del poble», un d'aquests *koulaks* que Trotzky vitupera i Stalin protegeix.

»—Jo creia que les terres havien estat igualment repartides entre els pagesos.

»—Així és, segons els estrictes principis del *Dvor*. Però no n'hi ha prou amb posseir: cal saber servir. Els pagesos pobres s'han trobat aixafats per aquests béns imprevistos. Conrear la terra i menar la casa està per damunt de llurs capacitats. És per això que han trobat més avinent cedir llurs parcelles a pagesos que estaven millor utilitzats que no pas ells, és a dir, posseint bestiar, eines de treball i adobs, i passar al servei de gent més capaces.

»—En resum, la gran revolució agrària ha fracassat.

»El meu interlocutor somriu:

»—Vegeu-ho! Noteu així mateix que el *koulak* no té la propie-

tat de la terra sinó l'usdefruit, el qual pot trametre per herència, ço que equival a una possessió de fet.

»Tota la política del Govern està basada en la prosperitat dels *koulaks*. El Govern es refia de llurs grans, la qual mercaderia constitueix el factor principal d'exportació i d'equilibri del pressupost.

»—No obstant, en el comissariat de l'Agricultura m'havien explicat que els petits pagesos, agrupats en cooperatives, es procuraven el que els mancava i principalment tractors per a conrear les terres.

»—Us han ensarronat! El Govern prefereix vendre els seus tractors als *koulaks*, el quals paguen en metàl·lic i al comptat, que no pas a les cooperatives, a crèdit. La veritat és que els petits pagesos s'han convertit en mossos o jornalers dels pagesos grossos. Què hi fareu, no es pot tenir tot! Aquesta pobra gent, s'aconsoles amb posseir el dret de votar—que no fan mai—i d'escapar-se de l'honor d'anar a ésser soldat. El *koulak* no essent productor, no és ni soldat ni elector.

»—Però, en canvi, els impostos són molt forts.

»—No ho cregueu. Al pagès li tenen moltes contemplacions, puix que l'han de menester. En 1920 va demostrar al Govern, amagant el blat, que d'ell no se'n podia fer el que es volia.

»Mentrestant el pagès «el nou senyor del poble», s'anava acostant. Era un gallard i rústec jove, calçat amb botes altes. L'hospitalitat del pagès rus és llegendària. El pagès ens la demostrà oferint-nos quelcom de millor que el pa i la sal.

»A través de la conversa el pagès no es mostrava pas gaire reconegut al règim que l'enriqueix, sense que per això en digués mal, però es planyia amargament de les complicacions a què el sotmetia la burocràcia.

»—En la comarca—digué—abans hi havia tres funcionaris; ara n'hi ha quinze, i cada un d'ells, naturalment, ha de fer omplir el seu expedient.

»En un altre poble assistírem a una assemblea de ferrers de la comarca. Es tractava de protestar contra el preu massa car de les primeres matèries venudes per la cooperativa. La direcció d'aquesta cooperativa estava confiada a un antic mestre, el qual, s'esforcava o voler convèncer que tot anava com una seda. La reunió en pes no estigué conforme amb el mestre, a qui acusà de voler guanyar massa per una feina tan lleugera.

»—Amb el sobrepui que ens carregueu—digué un ferrer—ens veurem obligats a proveir-nos a la ferreteria, que venen més barat.

»Em contaren que la gent d'ofici d'aquell poble no estaven gaire contents. Fusters, paletes i ferrers guanyen amb prou feines de 8 a 10 rubles per setmana (18 a 20 pessetes), i encara per aquest guany és necessari que manquin a la llei de les vuit hores.

»Per regla general, a pagès hi ha més pobres que abans. Les cooperatives de consum que funcionaven regularment en els últims anys del zarisme estan ara mal proveïdes, excepte en alcohol, el que determina que els embriacs siguin nombrosos en els pobles on existeix una cooperativa, mentre que en els altres pobles solament es troba un o dos homes que no caminin en línia recta.

»La prosperitat material està reservada únicament als *koulaks*. Però, ¿els simples pagesos beneficien almenys dels avantatges de què es vanen els Soviets? ¿Tenen millor higiene i més bona instrucció pública? Els menys pessimistes us respondran que en despit de les belles promences, les escoles dels pobles són iguals que les que foren creades pel règim dels *zemstvos*, amb la diferència que funcionen més malament. Quant als famosos clubs dels pobles, els *izby chitalni*, existeixen només, es pot dir, en els fascicles de propaganda editats per la societat cultural de Me. Kamenev.

»En veritat, fora del *koulak*, oportunista i ric de nou, els cent milions de pagesos russos es poden comptar entre els descontents del règim. ¿D'això se n'ha de concloure que hagin de combatre el Govern? No; ells temen l'espantosa misèria que causaria una altra revolució. Així pensen almenys una gran part de pagesos.

NOTICIARI

Del règim d'importació del morenc. — El Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Barcelona, a petició d'un important sector d'aquest, ha adreçat al president del Consell de ministres una instància sol·licitant que se serveixi decretar l'establiment d'un dret aranzelari únic per a les importacions de morenc, dret que podrà ésser susceptible de variació segons les necessitats de l'economia nacional.

Es consigna en la instància que el marge de cinc pessetes or per quintà mètric, concedit a les Associacions de Ramaders del Regne, no ha aconseguit abaratir el producte i només perjudicar el Tresor nacional, ja que mentre el comerç lliure cedeix el morenc importat amb drets aranzelaris

LA MILLOR TUBERIA PER A CONDUCCIONS A PRESSIÓ

de deu pessetes or, a 35'50 pessetes els cent quilos, aquesta Associació Regional de Ramaders distribueix l'importat pels vaixells «Eugenia» i «Afinita» a 32'75 i 31'75 pessetes respectivament, més 25 cèntims per cent quilos en concepte de despeses, existint per tant entre el preu del morese lliure i el de l'Associació una diferència de 2'50 i 3'50 pessetes els cent quilos, mentre que la diferència aranzelària és de 5'65 pessetes.

Ultra la dita diferència en el preu, existeix el marge del delegat-repartidor, el benefici del qual, per diversos conceptes, es calcula en una peseta per cent quilos.

Per l'esperit de justícia que la informa, és d'esperar que aquesta instància sigui resolta favorablement.

CONSULTORI

Les respostes a una qüestió concreta insertada en la Revista val 5 pessetes; en carta particular i no publicant-se a la Revista, 15.

Per als no subscriptors, la tarifa és doble.

M. A. P., Barcelona. — Els taups són insectívors i per consegüent no atacaran les rels dels pins. Quan el terreny sigui empobrit d'herba, ço que equival a dir quan mancaran cues, els taups marxaran. Un dels procediments més eficaços per a la destrucció dels taups és el de col·locar un llucet de sofre encès en cada una de les galeries subterrànies i tapar bé els forats.

J. P., Ager. — Sembrant en regues faren un gran estalvi de llavors. Les regues o línies deuen estar a una distància de 17 a 20 centímetres. La quantitat a sembrar és de 180 a 200 quilos per hectàrea.

A. T., Banyuls. — Les 15 pessetes de la consulta pagui-les quan vingui a Barcelona.

P. G., Barcelòna. — A la seva consulta múltiple: 1, escollir pi ver (*pinus pinea*); 2, pinyons, de tres a cinc a cada clot, dos a tres centímetres de terra damunt, 50 centímetres distància un d'altre; també per plantes d'un any; 3, encomani pinyons a qualsevol casa de Barcelona o de fora, que solen ésser les mateixes que venen fruita seca; desconec qui vengui planter; 4, tardor o primavera.

J. I., Tarragona. — Rebut import de la consulta i evacuada per carta.

BIBLIOGRAFIA

SINDICAT AGRÍCOLA DE GUISSONA I SA COMARCA. *Memòria* 1926-1927.

Descriu l'estat satisfactori del Sindicat. Aquest any el Sindicat ha pogut construir uns magatzems a Cervera, cosa imprescindible per a la regularització del tràfec, i a més ha adquirit una camioneta. Els beneficis de l'any que es comenta pugen a 27.637 pessetes. La lectura d'aquesta *Memòria* és molt falaguera.

EL MERCAT

Ultimes cotitzacions

	UNITAT	PESSETES
ADOBS		
Superfosfat d'os, 18/20 per 100 d'àcid fosfòric i 1/2 per 100 de nitrogen	100 quilos	16'50
Superfosfat de calç, 18/20 per 100 d'àcid fosfòric soluble	»	11'—
Superfosfat de calç, 16/18 per 100 d'àcid fosfòric soluble	»	10'—
Superfosfat de calç, 13/15 per 100 d'àcid fosfòric soluble	»	9'—
Sulfat d'amoniac 20/21 per 100 de nitrogen	»	33'—
Nitrat de sosa 15/16 per 100 de nitrogen	»	36'—
Sulfat de potassa 90/92 per 100, equivalent a 49,50 per 100 de potassa pura	»	33'—
Clorur de potassa 80/85 per 100, equivalent a 50/51 per 100 de potassa pura	»	27'—
Materia orgànica còrnia natural 10/11 per 100 de nitrogen i 2/3 per 100 d'àcid fosfòric	»	35'—
Guano Sant Jordi 7/8 per 100 de nitrogen i 9/11 per d'àcid fosfòric i 5/6 per 100 de potassa	70 quilos	20'—
Sulfat de ferro en gra	100 quilos	12'—
Nitrat de calç 15/16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de calç	»	35'—
SOFRES		
Sofre Sant Jordi 98/100 per 100, extra	40 quilos	15'50
Id. id. 98/100 id., extra fi.	»	17'50
Sofre gris o precipitat	»	9'—
Flor de sofre, o sofre sublimat	50 quilos	24'50
Sofre de terròs	»	35'—
Sofre en pans, refinat	»	42'—
Sofre de canó	»	49'—
CEREALS		
<i>Blat</i>		
Froment de Castella	100 quilos	49'— a 51'—
Xeixa de la Manxa	»	49'— a 50'50
Froment de la Manxa	»	48'— a 48'50
Aragó	»	49'— a 52'—
Navarra	»	48'50 a 50'50
Urgell i Vallès	»	49'50 a 50'—
Comarca	»	51'50 a 52'—
Extremadura, blanquet	»	49'— a 49'50
Cruixer	»	47'— a 48'—
Lleida	»	50'— a 51'—
<i>Ordi</i>		
Extremadura	»	35'50 a 36'—
Manxa	»	35'— a 35'50

	UNITAT	PESSETES
Urgell	100 quilos	35'— a 36'—
Sagarrà	»	36'— a 37'—
Aragó	»	34'— a 35'—
Castella	»	37'— a 38'—
Comarca	»	35'— a 36'—
<i>Civada</i>		
Extremadura	»	37'— a 38'—
Manxa	»	36'—
Aragó	»	36'—
<i>Moresc</i>		
Plata	»	35'50 a 36'—
<i>Mill</i>		
Estranger	»	46'— a 48'—
Comarca	»	49'— a 50'—
<i>Arròs</i>		
Benlloc, cero	»	44'— a 45'—
Idem, mitjà	»	50'— a 51'—
Idem, selecte	»	53'— a 54'—
Matitzat, ordinari	»	47'— a 48'—
Idem, selecte	»	49'— a 50'—
Bomba, ordinari	»	105'— a 110'—
Idem, superior	»	114'—
Idem, extra	»	120'— a 130'—
LLEGUMS		
<i>Faves</i>		
Extremadura	100 quilos	50'—
Itàlia	»	45'— a 45'50
Tunis	»	45'—
Oran, noves	»	45'— a 46'—
Valencianes, noves	»	47'— a 48'—
Prat	»	48'50
<i>Favons</i>		
Sevilla	»	46'— a 47'—
Xereç	»	46'50 a 47'—
Marroc	»	48'— a 49'—
Italians	»	48'50 a 49'50
Anglesos	»	46'50 a 47'—
<i>Garrofes</i>		
Vinaroç	»	27'76 a 30'05
Roges	»	27'08
Mallorca	»	23'21
Eivissa	»	23'21
Tarragona	»	29'76
València	»	27'38
Xipre	»	29'16
<i>Veces</i>		
Navarra	»	51'— a 52'—
Màlaga	»	41'50 a 42'—
Castella	»	41'50 a 42'—

Mongetes

	UNITAT	PESETES
València Pinet	100 quilos	82'— a 83'—
Monquillines	»	85'— a 86'—
Trinquillon	»	75'—
Mallorca	»	81'— a 83'50
Itàlia	»	70'— a 72'—
Hongria	»	85'— a 88'—
Romania	»	83'— a 85'—
Holanda	»	76'— a 78'—
País	»	88'— a 89'—

Altres llegums

Erps	»	40'— a 40'50
Titus	»	39'— a 40'—
Llenties	»	65'— a 100'—
Cigrons pelons	»	55'— a 80'—
Idem blancs	»	62'— a 98'—

FARINES I DESPULLES

Extra blanca superior	100 quilos	67'— a 68'—
Idem ordinària	»	65'50
Flequera	»	65'— a 66'—
Número 3	»	54'—
Número 4	»	40'— a 42'—
Segones	»	38'50
Terceres	»	32'30
Quartes	»	33'50

FRUITES SEQUES

Ametlles

Mallorca	100 quilos	360'— a 400'—
Esperança, primera	»	400'—
Tarragona	»	420'—
Mollar amb closca	»	200'—

Avellanes

Negreta	»	95'—
Garbellada	»	90'—
Granada primera	1 q uilo	3'15

Fígues

Fraga	10 quilos	
Idem extra		
Idem negres		
Burriana		
Albunyol		

Nous

Selectes	100 quilos	130'—
----------------	------------	-------

Alls

Cappares	12 forcs	25'— a 30'—
----------------	----------	-------------

VINS

Penedès, blanc	Grau i hectolitre	2'80
Camp de Tarragona, blanc	»	2'95
Priorat, negre,	»	3'10
Martorell, blanc	»	2'85

	UNITAT	PESETES
Manxa, blanc	Grau i hectolitre	2'60
Mistela blanca	»	3'10
Idem negra	»	3'15
Moscatei	»	3'25
OLIS		
<i>D'oliva</i>		
Ordinari	100 quilos	269'55
Superior	»	286'95
Fi	»	308'70
Extra	»	321'75
<i>De pinyola</i>		
Verd, primera	»	130'45 a 134'80
Idem, segona	»	126'10 a 130'45
Groc, primera	»	152'25 a 156'30
Idem, segona	»	130'45 a 134'80
<i>Exòtics</i>		
Cacauet	100 litres	170'—
Coco, blanc	»	150'—
Idem, Cochín	»	163'—
Idem, Palma	»	205'—
Llinosa, cuit	»	150'—
Idem, incolor	»	180'—
FARRATGES I PINSOS		
Alfals	40 quilos	7'50 a 8'50
Palla llargueta	»	3'50 a 4'—
Polpa de remolatxa, estrangera	100 quilos	3'8— a 38'50
Idem, país	»	26'— a 28'—
Turtó de coco	»	30'— a 31'—
Idem de cacauet	»	32'— a 33'—
Farina de turtó de llinosa	»	31'— a 32'—
Farina de carn	»	70'— a 75'—
Farina de peix	»	90'— a 120'—
Farina d'ossos	»	35'— a 40'—
ANIMALS I LLURS PRODUCTES		
<i>Animals</i>		
Bous i vaques	1 quilo	2'85
Vedells	»	4'—
Moltons i ovelles	»	3'30 a 3'80
Xais	»	4'25 a 5'—
Porcs del país	»	3'60 a 3'65
<i>Ous</i>		
Fayó	Un compte	
Mazagan	»	62'—
Eivissa	»	63'—
Empordà	»	82'—
Mallorca	»	70'—
Vilafranca	»	84'—
França	»	64'—
Turquia	»	54'—
Itàlia	»	68'—

Companyia General d'Asfalts i Portland **ASLAND**

Passeig de Gràcia, 45

BARCELONA

Adreça postal: Apartat 263 - BARCELONA

Adreça telegràfica, telefònica, cable i radio-
telegràfica: ASLAND - BARCELONA

FABRIQUES a LA POBLA I E LILLET I MONT-
CADA (Barcelona) - VILLALUENGA DE
LA SAGRA (Toledo) - BILBAO

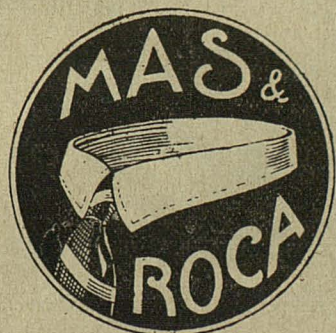
PRODUCCIÓ ANYAL 300.000 tones

Vivers de **CASA PALAU** de Vilanova de Bellpuig (LLEIDA)

Grans existències en Ametllers, Albercoquers, Mirabolán,
Presseguers, Pereres, Pomeres, Pruneres, Oliver Erbequí
en les millors varietats i ben desenrotllats. - Plantes d'un
any d'edat en pereres, pomeres, mirabolán, Sant Julià,
Mahaleb, etc.. o per a la formació de vivers.

PREUS ECONÓMICS :: INFORMES I CATÁLEGS FRANCS

Correspondència a J. M.ª SALA TIMONEDA - Bellpuig

**CAMISERIA, CORBATERIA,
MITGERIA, GÉNERES DE PUNT**

MAS I ROCA

CAMISERS

Cases especialitzades per a la mida

Portaferrissa, 24-Tel. 1574 A : Fontanella, 16-Tel. 1574 A
BARCELONA

RAMADERS Per a què els vostres PORCELLS
i NODRISSOS creixin de pressa,
Per a què les vostres gallines penguin durant tot l'any,
Cal donar com a complement de la ració

LA FARINA DE PEIX FRESC

ATLANTIC

80 a 83 % de proteïnes i fosfats. 25 anys d'èxit continu

Dirigir-se a **E. TEIXIER - Granollers**

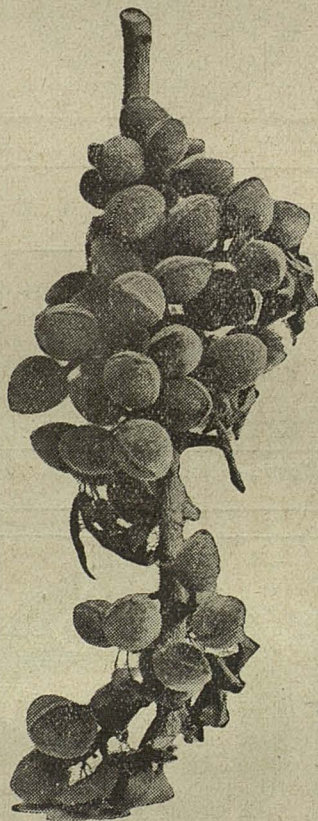
Ametllers "Desmai"

Aquest arbre converteix les terres més aspres i seques en vergers reproductius, fins al punt de superar en valor al dels millors terrenys destinats a cereals i conreus similars. On abunden els conreus d'arbustos les crisis són fàcilment evitables, més aprofitades les terres i on més recursos troba la població camperola.

Els fruits de les terres de secà són els més indicats per a portar la major transformació agrària i econòmica. Els qui compten amb alguns centenars d'aquests arbres, poden dir que tenen assegurada llur subsistència. Les millors més positives de la propietat rural descansen en aquestes plantacions. Amb elles les terres ingrates poden donar les més segures i sanejades rendes, i els cabals invertits en aquesta classe d'arbres asseguren els més positius interessos.

Poden fixar-se els agricultors que aspiren augmentar els rendiments de llurs terres en els beneficis i avantatges que aquells els ofereixen i el escassos cabals que tant per a sa instal·lació com per a sa conservació són necessaris.

L'ametller *Desmai* mereix cada dia més particular predilecció per sa major resistència als freds i glaçades, lo que el fa recomanable de manera especial en els llocs on les baixes temperatures són més de témer.

Primera selecció: De 5/6 cms. de circumferència a 60 cms. de l'arrel, a 185 pessetes el 100.

Segona selecció: De 4 cms. de circumferència a 60 cms. de l'arrel, a 135 pessetes el 100.

Tercera selecció: De 3 cms. de circumferència a 60 cms. de l'arrel, a 100 pessetes el 100.

Planter d'ametllers per a la formació de vivers

De 1, 2 i 3 anys. — Sense empeltar, admirable desenrotllament. — Preus per correspondència.

EL CULTIVADOR MODERN

Trafalgar, 76 (junt a l'Arc del Triomf). Apartat 625
Telèfon 1966 S. P. :: BARCELONA ::

Demanin-se Catàlegs d'Arbres fruiters, forestals i granes per a sembrar seleccionades

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu « Agricultura »

La Bomba de pistó "NEPTUNO"

és sempre accionada per motors instal·lats a la superfície. — No porta premsa-estopes. — No és necessari enseuar-la. — Funciona sols per tracció. — Absolutament silenciosa. — Econòmica.

Es construeixen models de 600 a 240.000 litres hora per grans i petites instal·lacions, accionades a mà, amb motor i a tota mena de força motriu.

TIPUS ECONÒMICS DES DE 300 PESSETES

LLOGUER DE BOMBES PER
A PROFUNDITZAR POUS

CONSTRUCTORS

BOMBAS NEPTUNO, S. A.

Carrer de Sant Pau, 6

TERRASSA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

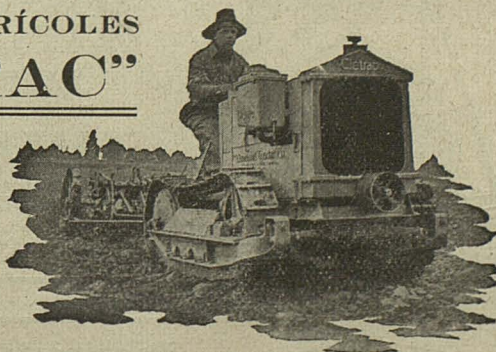
Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats

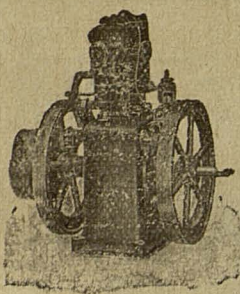
Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓBIL SALÓ
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS

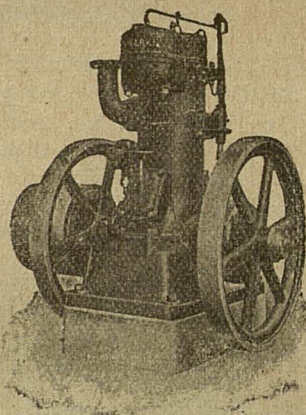
PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

Motors Semi-Diesel

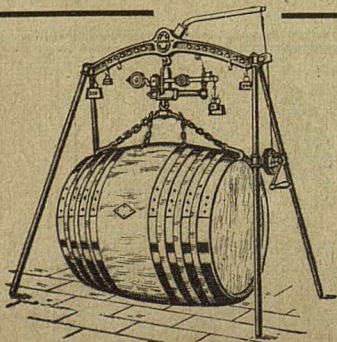
PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailèn, 19 - BARCELONA

Bàscules ARISÓ

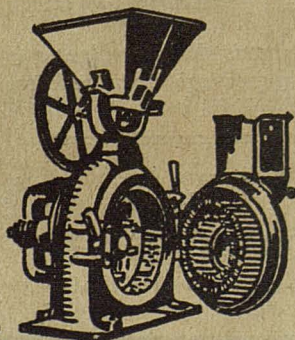
SANS, 12 - BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins, i indústries, per
::: llur duració, seguretat i exactitud :::

CAIXES D'ACER PER A VALORS
AMB CLAU I SENSE

Nou sistema patentat d'un sol bloc massís
INFRACURABLES, contra foc i soplet

Bàscula-Grua portàtil model 207
Demani dibuixos i preus

Maquinària Agrícola Moderna

Trituració i polvorització

Demanen Catàlegs a

MAURICI HENING

FLORS, 5

(entre el carrer i la Ronda de Sant Pau del teatre Olympia)

INNOMBRABLES REFERENCIES

Per a blanquejar, pintar, desinfectar,
polvoritzar arbres, sulfatar, etc., etc.
Polvoritzadors a tracció, motxilla, etc.

Molí Patentat
Royal-Triumph

Per a pinsos i tota mena de productes
Matxucadores, Molins, etc.

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC

PER A TOTA MENA DE
BESTIAR - RENDEIX LA
MAJOR UTILITAT EN
L'ENGREIX I LA PRO-
DUCCIÓ DE LA LLET

ALTHEIN

USINES SCHLÖESING FRERES & Co-MARSELLA

Casa fundada en 1846 Societat Anònima per accions - Capital: 3.600.000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septemes i Arlés

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensoframent ideal, pràctic i econòmic de fudres, bocois i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.
Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fullets dirigir-se a

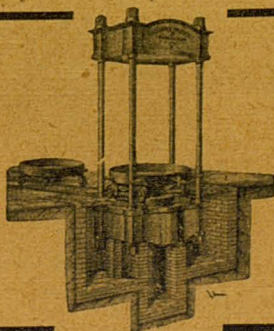
J. DORGE BRAY, Via Laietana, 19 - BARCELONA

Importador exclusiu i dipositari general per a Espanya

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general
Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües
Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes
d'èmbol per a totes les aplicacions - Presmes i bom-
bes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades
Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries
Tuberries - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

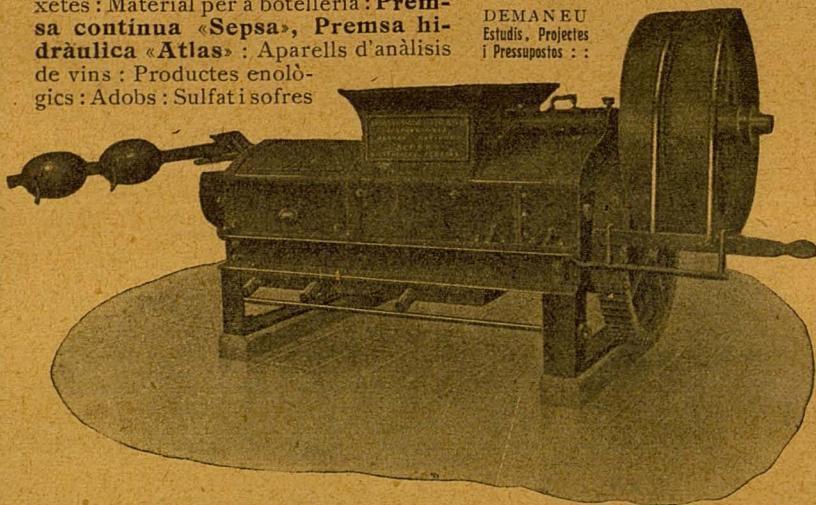
Societat Enològica del Penedès, S. A.

Trepitjadors, Premses, Bombes i tota classe de maquinària vinícola : Motors i transmissions: Mangueres, racords i aixetes : Material per a botelleria : **Prensa contínua «Sepsa», Prensa hidráulica «Atlas»** : Aparells d'anàlisis de vins : Productes enològics : Adobs : Sulfat i sofres

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sucursals a Reus, Criptana i Xereç de la Frontera / /

DEMANEU
Estudis, Projectes
i Pressupostos : :

Contra la Fumagina
o negre de les
OLIVERES

Cryptol Sulfuros Truffaut

Tractament eficaç i
sumament econòmic

ESPECIALITATS AGRÍCOLES

G. TRUFFAUT S. A.

Luchana, 61-63 S. M.-Barcelona